

+*+*+* **Ogłoszenia duszpasterskie** *+*+*+

1. Bóg zapłać osobom sprzątającym i strojącym nasz kościół. Na ten tydzień prosimy rodziny: Janiny i Alfreda Hawro, Małgorzaty i Piotra Hawro, Romana Gęsiorskiego.
2. Bóg zapłać za ofiary na cele parafialne. Złożyli je P.: Stanisława i Antoni Wojnar 150 zł, Monika i Piotr Cieszyński 250 zł.
3. Msze św. w tygodniu będą: poniedziałek, środa, piątek o godz. 17⁰⁰, pozostałe dni o godz. 7⁰⁰. W środę o godz. 16³⁰ Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

**INTENCJE MSZALNE W NADCHODZĄCYM TYGODNIU
(9.XI – 15.XI 2020):**

- Msze św. gregoriańskie za Ś.P. Edwarda Hawro.

Ś.†P. **Wieczny odpoczynek racz Mu dać, Panie, Ś.†P.
a światłość wiekuista niechaj Mu świeci!**

Pewien człowiek zabłądził na pustyni i od dwóch dni wędrował wśród niekończących się, rozgrzanych słońcem piachów. Był już u kresu sił. Niespodziewanie ujrzał przed sobą sprzedawcę krawatów. Nie miał on przy sobie nic innego – jedynie mnóstwo krawatów. I natychmiast próbował sprzedać jeden z nich człowiekowi umierającemu z pragnienia. Wyczerpanemu i spragnionemu wędrowcy handlarz wydał się szalony: czyż ktoś przy zdrowych zmysłach próbowałby sprzedać krawat człowiekowi łaknącemu jedynie wody? Sprzedawca wzruszył obojętnie ramionami i ruszył w dalszą drogę. Przed zapadnięciem zmroku znużony wędrowiec, już z wielkim trudem poruszający zbolatymi nogami, uniósł głowę i ostupał: znajdował się przed elegancką restauracją, obok której stał szereg samochodów! Budynek był okazały, a dookoła niego rozciągała się pustynia. Z trudem dowlóknął się do drzwi restauracji i prawie mdlejąc z pragnienia wyszeptał: – Litości, wody! – Przykro mi, proszę pana, – rzekł ze współczuciem uprzejmy szwajcar – nie przyjmujemy gości bez krawatów. Są osoby przemierzające pustynię swego życia z ogromnym pragnieniem przyjemnych doznań. Za głupców uważają tych, którzy chcą ich zapoznać z Ewangelią. Jest to postanie zbyt zaskakujące dla ich pustyni! Lecz kiedy zapragną wejść do "Hotelu Pana", zostanie im powiedziane: "Przykro mi, tutaj nie można wstąpić bez odnowionego serca".

Ave Maria.. Słowa nieustające...

„Śmierć, której ludzie się boją, to jest odłączenie duszy od ciała, natomiast śmierć, której ludzie się nie boją, a bać powinni, to jest odłączenie od Boga.”

Św. Augustyn

W ostatnim czasie odeszła od nas do Pana:

Ś.P. Maria Kuźniar

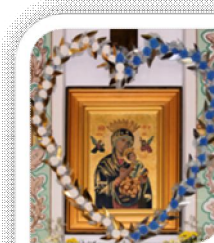
Wieczne odpoczywanie racz Jej dać Panie...

**Nieustającej
Westchnienie...**

08.11.2020

XXXII Niedziela Zwykła

Gazetka parafii w Nizinach (do użytku wewnętrznego) www.niziny.przemyska.pl tel. 506 996 750

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA

Jezus opowiedział swoim uczniom tę przypowieść: «Podobne będzie Królestwo Niebieskie do dziesięciu panien, które wzięły swoje lampy i wyszły na spotkanie pana młodego. Pięć z nich było nierozsądnych, a pięć roztropnych. Nierozsądne wzięły lampy, ale nie wzięły z sobą oliwy. Roztropne zaś razem z lampami zabrały również oliwę w swoich naczyniach. Gdy się pan młody opóźniał, senność ogarnęła wszystkie i posnęły. Lecz o północy rozległo się wołanie: „Oto pan młody idzie, wyjdźcie mu na spotkanie!” Wtedy powstały wszystkie owe panny i opatrzyły swe lampy. A nierozsądne rzekły do roztropnych: „Użyczcie nam swej oliwy, bo nasze lampy gasną”. Odpowiedziały roztropne: „Mogłoby i nam, i wam nie wystarczyć. Idźcie raczej do sprzedających i kupcie sobie”. Gdy one szły kupić, nadszedł pan młody. Te, które były gotowe, weszły z nim na ucztę weselną, i drzwi zamknięto. Nadchodzą w końcu i pozostałe panny, prosząc: „Panie, panie, otwórz nam!” Lecz on odpowiedział: „Zaprawdę, powiadam wam, nie znam was”. Czuwajcie więc, bo nie znacie dnia ani godziny».

SŁOWO OBJAŚNIENIA DO SŁOWA BOŻEGO

Dobitniej niż kiedykolwiek przemawia do nas przypowieść o dziesięciu pannach – pięciu roztropnych i pięciu nierozsądnych. Nawiązując do starożytnych realiów, pozostaje bardzo aktualna. Panny roztropne są symbolem ludzi mądrych, duchowych, czuwających, zawsze otwartych na spotkanie z Bogiem. Nawet gdy śpią, "ich serce czuwa". Jesteśmy ludźmi, nie aniołami. Musimy również spać; pochłaniają nas obowiązki, praca, codzienność. Przeżywamy trudności, lęki i smutki a także ludzkie radości, przyjemności. Ale żyjemy w świadomości celu, do którego zmierzamy; zawsze gotowi na spotkanie z Bogiem i Jego Łaską. Panny nieroztropne, zasypiają podobnie jak